

Princese Lelija

Kienā kortā, seniai seniai, gajeno karalius ir karaliene. Jai turēja trīs duktis: vyriaušioji bura Rožė, vidurinė Kamune, o jauniausioji - gražiausioji Lelija. Vyriaušioji parvėdėdė Lelijos grožio, o vidurinė - išminties. Visos sesės gajeno niekam nežinomoje karalystėje.

Rožė su Kamune negalėjo padėti savo sesers Lelijos, todėl naktį, kai visi miegojo, jos nurasėdė pas raganą su Lelija. Jie nieko nesuprato, galbūt, kad sesės paruošė staigmeną. Bet sesės paliko Leliją besimę, o pačios nuėjo pas galingiausią raganą visoje karalystėje. Raganai liepė atvesti Leliją, nes norėjo ją pasversti traušėn ir įkalinti miško tankmėje. Taip raganai padarė. Lelija nieko nesuprato ir nepajuto, nes buvo užmigdyta.

Kai Lelija atsibudo, ji buvo apsupta miško žvėrelių. Ir staiga starna prakalbė:

- Kaip jautiesi?

- Ar nesusisėdėi? - pasiteiravo vorėrytė.

- Ačiū, jaučiuosi gerai, - atsakė Lelija.

Tada Lelija suprato, kad yra pasitvėrusi traušėn, ir mieliai atsiskuko į starną.

- Kaip man vėl atvirsti princese? - išsigandusi paklausė Lelija. - Ar aš atvirstiu savimi?

- Taip, bet tavo gali išgelbėti tik princas bučinys, - atsakė starna.

Tai išgirdusi Lelija diena iš dienos laukė savo jauniko. Ir viena sauleto rytą Lelija pamatė jį. Pamatė savo princą. Jis buvo Artimosios karalystės princas. Jis taip pat net nesudrėjęs atpažino ją. Princas žinojo, kad Lelija gali išgelbėti tik ją pabučiaves.

Čia akimirksniu Lelija vėl atvirsto princese.

Grįžę į gimtinę jie netrukus susituokė. Gero princesės tėvų palaiminimą ir iškili vestuvė. Šventė visa karalystė, o seserys išgėdės išvyko iš karalystės, kerėjo kartu su raganais, daugiau jų niekas nematė.

Ir aš ten būčiau, aly, midų geriau, per barščų, varšėjų, būnų,
neturėčiau.

Ma, o jaunieji gyvena ilgai ir laimingai.

Emilijos Milaškaitės